

„Aš noriu būti ne tik profesionaliu, bet ir socialiai atsakingu“

Šiaulių profesinio rengimo centras Prekybos ir verslo skyrius (autorius dr. Renata Veršinskienė)

Tema (temos), kuriai priskiriate gerosios patirties pavyzdį

Dėmesys socialiai pažeidžiamiems ir socialinės rizikos asmenims.

Priemonės tikslas

Ugdyti mokinio asmenybę ne tik profesine, bet ir socialinės atsakomybės kryptimi.

Priemonės įgyvendinimas

2011 m. gruodis, šalta..., bet mėnuo, su kuriuo ateina gražiausia metų šventė – Kūčios, kurios kiekvienam iš mūsų primena šiltus namus, geranoriškus artimuosius, ir, žinoma, „Kalėdaitį“. Lyg ir būtų viskas gražu, puiku, bet ar visi tą šaltą gruodį turės namus, ar kiekvienas turės ir galės dalintis „Kalėdaičiu“? Prekybos ir verslo skyriaus bendruomenė sakė, kad – Ne! - ir tai ir buvo pradžia: pradėjome mąstyti, ieškoti išeičių, kaip kiekvienas bendruomenės narys galėtų prisidėti, kad būtume ne tik profesionalais, gebančiais siekti Lietuvos rekordų, gamindami ilgiausius pyragus, „augindami“ rekordinius „Rudens medžius“ ir kt., bet ir būtume, socialiai atsakingi. Kilo klausimų, - kaip, koku būdu galėtume tai padaryti... šilti namai, „Kalėdaitis“...

Darbai, veiklos prasidėjo... Šiltą aplinką suradome bendradarbiaudami su Šiaulių miesto labdaros valgykla, kurios darbuotojai mielai sutiko leisti socialiai pažeidžiamiems, socialinės rizikos asmenims (o jų yra per 120 Šiaulių mieste) susirinkti į šventinį 2011 m. gruodžio 24 d. vakarą, kurio metu buvo dalijami Prekybos ir verslo skyriaus bendruomenės iškepti tikrų tikriausi „Kalėdaičiai“, kuriuos vakaro metu šventino Šiaulių vyskupas E. Bartulis. Vakaro svečiai buvo sutikti, palydėti mokinių padavėjų ir barmenų prie staliukų, pateiktas maistas (įprastą dieną jie gaudavo tik normuotą kiekį ir savitarnos forma). Deja, mes susidūrėme ir su nenumatytais sunkumais, apie kuriuos net nebuvo pagalvoję. Neturėjome įrangos „Kalėdaičių“ gamybai. Ieškojome visi. Nuo mūsų bendruomenės narių skambučių, klausimų buvo pavargę Radviliškio, Lygumų, Pakruojo, Žeimelio, Kuršėnų, Linkuvos dvasininkai, bet mums pavyko surasti Šv. Jurgio bažnyčios zakristijoną, kurio tėvelis kepdavo anksčiau ir buvo išsaugojęs įrenginį (1961 metų įrenginys, perduodamas iš rankų į rankas). Džiaugėmės, kad įrenginį pavyko surasti, bet net nebuvo atėjusi mintis, kad galėtume nesugebėti iškepti „Kalėdaičio“, bet pasirodo, kad klydome: keletą dienų išbandėme įvairiausių receptų, bet vis nepavykdavo, tai labai plonas, tai storas, tai nesimatė reljefo... Bendruomenės atstovai važiavo mokytis į Vilnių Žemaičių vyskupijos muziejų, kurio darbuotojai mokė gaminti... išmokome. Vakaro metu žinojome, kad mums reikės būti tik profesionalais gaminimo, aptarnavimo srityje, bet nežinojome, kad mums reikės gebėti tiesiog klausytis ir išgirsti, kad mums reikės gebėti nuoširdžiai pasakyti „ačiū“, kad esate čia, kad atėjote čia, kad mums reikės pasižadėti, kad kitais metais vėl susitiksime, kad mums reikės gebėti pakalbinti, kad reikės paprašyti, kad neverktų...

Artėja 2012 m. gruodis, prisimename savo pažadą vėl susitikti, bet dabar mes jau kitokie: profesionalūs ir socialiai atsakingi žinojimo, suvokimo, supratimo kontekste, kad kiekvienas iš mūsų gali, jei tik nori sukurti stebuklą...kitam, kuriam labiau jo reikia.

Pasiekti rezultatai

Ko išmokome:

- Supratome, kad profesionalu būti labai svarbu, bet žmogumi – svarbiausia, šis derinys, nepriklausomai nuo profesijos, yra tiesiog neišvengiamas.
- Tiesiog nežinojome, kad tiek daug žmonių neturi maisto, pastogės, artimųjų. Tapome socialiai atsakingesniais (nes jau dabar žinome, kad tokius renginius rengsime kiekvienais metais).
- Išmokome kepti pagal senovinę receptūrą „Kalėdaičius“, ir tai perduosime iš lūpų į lūpas – išsaugosime tradicijas.
- Atradome daug geranoriškų žmonių, kurie savo pavyzdžiu parodė, kad taip pat yra labai socialiai atsakingi.
- Išmokome nenuleisti rankų vardan kilnaus tikslo.

Kaip pakito Jūsų veiklos ir paslaugų kokybė įgyvendinus šią priemonę?

- Įgijome profesinių gebėjimų „Kalėdaičių“ gamyboje.
- Žinojome, bet dabar jau suvokiame, kad klientai gali būti įvairiausių charakterių ir kiekvienas iš jų tikrai yra teisingas, jei mokėsime ir gebėsime tinkamai elgtis.

Kodėl, Jūsų nuomone, tai gerosios patirties pavyzdys?

Tiesiog tai atitiktų formulę: profesionalumas + socialinė atsakomybė + bendradarbiavimas = pridėtinės vertės sukūrimas saugios bendruomenės/visuomenės kontekste.

